

Кад би мене
питали људи
шта деци
да се нуди
рекла бих
увек
без изузетка
љубав
свакога дана
из почетка.

„Пчелица“
Даринка
Даца
Влајковић

„Ова деца су наша будућност!
Они ходe стопата Светог Саве! Драга децо тоја духовна:
Љубите Српство - љубите Православље!“

Патријарх српски господин Иринеј

РЕЧ ДИРЕКТОРКЕ

Поштовани читаоци Досијејаи!

Данас прослављамо још једну годишњицу наше школе. Прошла је 71 година од када наша школа постоји, а 55 како је самостална. Наставничко веће наше школе је одлучило да од ове године обележава 14. децембар као Дан школе. Тог дана

1964. године, СО Лозница је донела одлуку да наша школа буде самостална, а не издвојено одељење школе “Јован Цвијић” као до тада. Од тада школа полако напредује - по броју ученика, успесима које нижу њени ученици и наставници, али и по просторном капацитету.

У току претходних неколико година школа је константно опремана савременим наставним средствима – рачунарима и пројекторима. Тај тренд је настављен и ове године. Све учионице су добиле нове беле магнетне табле, а у наставку националног пројекта „Дигитално компетентан наставник“ школа је добила још два пројектора и четири лаптопа. За издвојено одељење у Руњанима обезбеђен је интернет. Школа је повезана на АМРЕС мрежу. Наставни кадар је похађао семинаре и обуке како би се што боље припремио за употребу савремених наставних метода. Постали смо модерна школа која прати савремене трендове у настави. Доказ за то су успеси наших ученика и њихових наставника на такмичењима о којима ћете читати у овом броју Досијејаи.

Тако вредни и успешни ученици и наставници, али и сви запослени, заслужују да време у школи проведу у адекватно уређеном простору. Од почетка ове године на томе се интензивно радило. Резултати су видљиви: нови тоалети у приземљу школе, нове електронинсталације у старом делу школе, реконструисан део крова у старом делу, окречене учионице, окречен и уређен школски хол, уређена нова просторија за помоћно особље, уређена нова свлачионица за девојнице, покривена летња учионица...

И то је тек почетак. Пред нама је још пуно изазова. Чврсто верујем да смо на узлазној путањи и да уз труд и рад свих запослених и наших ученика, уз подршку родитеља и сарадњу са релевантним институцијама, постајемо школа која је пример успешног споја традиције и модерног школства.

Билјана Марковић, дирктор школе

СВЕЧАНО УРУЧЕН УГОВОР О ДОНАЦИЈИ

Министарка правде Нела Кубуровић уручила је 31. јула 2019. године у Народном музеју Србије уговоре о додели средстава прикупљених на основу одлагања кривичног гоњења – опортунитета за 150 пројеката од јавног интереса из области здравља, културе, просвете и социјалне заштите у укупној вредности од 470 милиона динара.

Министарка правде је истакла да је ове године за просветне установе – 65 школа и вртића додељено 142.111.901 динар.

Наша школа је учествовала на овом конкурс са пројектом „Санација и реконструкција електроинсталација у старом делу школе и реконструкција санитарних чворова у школи“ и добила средства у висини од 3,3 милиона динара. Наша директорка Билјана Марковић присуствовала је свечаној додели уговора.

ПРЕНОСИО ЈЕ, НАРОЧИТО МЛАДИМА, ВАЖНА ИСКУСТВА И ЖИВОТНЕ МУДРОСТИ

Доситеј Обрадовић
280 година од рођења

„Млада је душа подобна меком воску.“

Млади људи су погодни за образовање и васпитање, али је веома важно какве узорне имају у животу. Ако су им узорни лоши, касније ће им бити много теже да се врате на добар пут.

„Није све што се жути злато.“
„Ко се је научен родио на свет!“

„За истину, која је сама злато ума нашега, не старамо се толико.“

Људи су у сталном бегу од истине. Она је највеће благо, али људи је не воле јер открива њихове слабости и мане, а људи не желе да се суоче са својим недостацима.

У једном великом друштву, где је Доситеј био, један је много викао на Доситеја, на које му Доситеј није ништа одговорио, него је мирно гледао оног што виче на њега и слушао га као да се то њега ништа не тиче. После, када се друштво разишло, рекне му љутито један његов пријатељ:

- Ти си права будала кад ти на овакве грђе ниједне речи не одговори!

- Е, мој пријатељ – одговори му Доситеј- та само луд човек у таквој прилици не би умео ћутати.

„Бог је сама вечна доброта и правда; што год није добро и праведно - није од Бога. А зашто дакле у сваком закону има злих и неправедних људи? Није тому закон узрок, него неразумије, слепота ума, покварено, пакосно и зло срце и преко мере љубов к самом себи... Познајмо једанпут сву силу ових речи - просте су и блажене и не требају никаква толмачења – **што год хоћете да вам чине други људи, чините и ви то њима.** А шта би ми ради да нам други чине? Да нас пуштају с миром живити у нашем закону, да нам не чине никаква зла, да нам опраштају наше слабости и погрешке, да нас љубе и поштују и да нам помогну у потреби нашој. То исто и ми смо дужни свима људима на свету. Ово је сав закон и пророци. Свака наука која је овој противна узнемирује људе, узрокује вражду и свако зло – **следоватељно, није од Бога.**“

Писмо љубезном Харалампију

Материјал одабрао Огњен Милутиновић, 7-1

Осам векова од духовног рођења српског народа и Српске православне цркве

„Писати значи остајати... Од нас ће, чедо моје, остати оно што буде записано.“

Стефан Немања

И запиши, чедо моје:

„Ако хоћеш да земља остане твоја, мораш на њој бити и опстати...“

„Ако ти нико жив не може казати докле допире твоја земља и твоја баштина, потражи кости и гробове и мртви ће ти истину казати.“

„Земље и државе не освајају се само мачевима него и језицима... Народ који изгуби своје речи престаје бити народ.“

„Љубите, чедо моје, своју песму и свирку као душу своју...“

„Чувајте, чедо моје, српска имена. У именима је душа народа. Шта бисмо ми, чедо моје, без Добрашина, Добрила, Добривоја, Добросава, Добрица... Било би одвећ тужно кад у овој земљи више не би било Милица, Даница, Радована, Милуна, Славољуба, Тијана, Миљана, Љубинки, Љубица, Миомира, Душана... Ко би нас бранио да није Бранислава? Како бисмо знали за благодат без Благоја? Ко би љубио мир да није Мирољуба? Или биље да није Биљана?“

Ми смо узидани у своје цркве. Исписали смо своју веру и живописали ликове у њима. Црква је оно што остаје народу...“

„Рађа се, чедо моје, Србија!“

„Чувајте земљу, чедо моје, и љубите је... Сваки њен грумен, сваку стопу.“

Из Завештања Стефана Немање (прилагођено)

Узвишени погвић Светио Саве

Оставио је свој траг у азуру неба изнад Свете земље

Захваљујући Светом Сави наступио је златни период у нашој историји

„Затворена врата своје земље отварао је широм према свету. Носио је Србију као знамење по страним земљама, ширно њене духовне и културне међе, говорио туђим народима њеним гласом, и хришћанима и иновернима, да је запамте и заволе.“

„Својим визионарским светитељским духом, сагледавао је развој догађаја на Балкану и у Европи неколико векова напред. Знао је да само духовно утврђен и просвећен народ може одолети и преживети надоласећа искушења, која су се надвијала над Србијом и целим православним истоком. „

„Био је библијски огњени стуб испред свога народа и времена „који путује без пута, а пут се за њим рађа“.“

„На једру и здраву старословенску младицу, накалемио је племенити пулољак изворног јеванђељског православног хришћанства.“

Својом отаџбином проносе је светлост Христову.

Цитати др Љубомира Ранковића из дела „Осам векова наше мајке цркве“

ОСАМСТО ДЕЦЕ ЗА ОСАМСТО ГОДИНА

Међу осам стотина ученика основних школа из Србије, учесника на централној прослави Осам векова Српске православне цркве у Београду, 8.10.2019. године били смо и ми, чланови хора Основне школе „Доситеј Обрадовић“ у Клупцима.

У Центар „Сава“ стигли смо у 12.30. Проба је трајала до 16 часова. С нама су се, за учешће на академији, припремали ученици из Крагујевца, Ивањице, Косовске Митровице, Параћина, Шапца, Ваљева... из бројних градова Србије.

Пред почетак програма сви смо били у мајицама са натписом „800 деце за 800 година“ чекајући свој наступ.

Свечана академија почела је у 20 часова. Духовни и културни спектакл отпочео је Молитвом Господу Оче наш, а потом је више од пет хиљада присутних једнодушно отпевало Химну Србије.

Посланицу Светог Архијерејског Сабора прочитао је Епископ нишки господин Арсеније.

Следило је уручење ордена Светог Саве првог степена Патријарху српском Иринеју и председнику Републике Србије Александру Вучићу, као и ордена Светог Симеона Мироточивог господину Милораду Додику.

Уметнички део програма, који је чинила музичко-драмска мултимедијална повест Завет Светог Саве у три чина, био је величанствен.

Најзад, у 21 час, дошао је моменат нашег изласка на сцену. У нама су се помешала осећања: страх, радост, срећа. У корацима нас осам стотина пристиглих из свих крајева наше земље куцала су наша узбуђена срца. Улазили смо на сцену Центра Сава у ритму Говорне фуге Србије.

Величанствени хор са више од хиљаду и двеста учесника и пет хиљада гледалаца, међу којима смо били и ми, из свег срца отпојао је химну свом првом архиепископу Светом Сави.

Аплауз је био најјачи. Дуг. Тапшали су сви: Александар Вучић, Леонтина, Александар Карађорђевић... Осећали смо се узвишено. Нарочито када смо на крају свечаност чули речи Патријарха српског господина Иринеја:

„Ова деца су наша будућност! Они ходе стопама Светог Саве! Драга децо моја духовна: Љубите Српство – љубите Православље!“

Ове речи брујале су у нама и у 00.30 часова када смо стигли кући. Брује и данас.

Због свог учешћа у величанственој свечаној академији, у величанственом часу за нашу српску православну цркву и државу, веома смо поносни.

Вања Васић, 8-2

Обележавајући овај јединствени јубилеј заледајмо се у оно што је највредније у нама, у оно што у нама најјаче и најлепше светили и даје нам божанску снагу.

Не заборавимо Христове речи.

„Да се светили светлости ваша њред људима, да виде ваша добра дела и прославе Оца вашеј који је на небесима.“ (Мтљ. 5,16)

Љубав кроз животи да нас води

ВОЛЕЛА БИХ

Волела бих, срцем детета,
љубав да сејемо широм света.

Радост са лица да нам сја,
да волимо без услова.

Љубав кроз живот да нас води,
прочистиће у нама да роди.

Узвишеност да донесе свима,
У изобиљу да је има.

Лена Поповић, 7-2

МОРЕ ЉУБАВИ

Све мислим, кад чујем лоше вести,
да је то само варка,
да ће, уместо патњи и бола,
људска радост да се деси,
да међу људима неће бити
неразумевања, зла, мржње,
да ће се море љубави
видети у сваком оку.

Сања Лазих, 7-2

ЗЕМЉА

Мала је то планета,
али мени драга,
она је извор љубави,
непроцењивог блага.

Другу домовину немам,
цветић ми у њој мио,
у њој сунце ме греје
и мноштво радости на мене веје.

На тој округлој живој планети,
жители са вољом раде,
милина свуда се шири,
пуна је лепоте, снова, наде.

Тамара Павловић, 7-1

ПЕСНИК

Бити песник није лако,
то не може увек свако.
За песника треба душа,
Живот се у песми куша.

Ја сам песник у повоју,
који воли песму своју.
Пишем строфе, стварам риму,
кад осетим стиха плимину.

У море сам уронила,
међу таласе упловила.
Клуб писаца снагу даје,
нека сан ми дуго траје.

Бујајте ми, песме моје,
драж и немир нек се споје.
Ово желим већ одавно,
стваралаштво да је главно.

Виолета Даниловић, 8-2

ШАРМ

Шармирај годину ову
да ти дарује остварење снова,
шармирај суседе, на путу пролазника,
нек шарм твој буде прелепа слика.

Шармирај тату, шармирај бату,
шармирај маму, шармирај баку,
шармирај све - да добро буде,
шармирај око себе, љупкошћу људе.

Шарм твој нек развесели свако биће,
у сваком дану, трену сваком,
пун топлине нека буде,
огрнут плаштом добротe, нека очара људе.

Лена Поповић, 7-2

САЊАР СА СНОВИМА ПЛАВИМ

*Добрица Ерић
(1936-2019)*

Три велика Ерићева извора су: село, природа и детињство. Из та три извора истиче, шуми и бруји непресушна његова песничка реч. Он нас враћа вечним човековим изворима и ослонцима: селу, природи и детињству, и опомиње да су доброта и лепота оно најважније што морамо тражити, откривати и сами стварати.

Његова поезија привлачи једноставношћу, милозвучношћу, лепотом песничког казивања, лирском мудрошћу, укупним својим изразом. Свака његова песма је заокружена љупка лепота, која се одмах улије у душу читаоца, као најдражи сан, који траје и после буђења. Ерић је кроз своје песме остао заувек са нама.

Добрици

Заједно са њим
Гружом сам шетала,
по Калипољу цвеће брала,
у Вилиној долини сневала,
љубав у себи неговала,
лепе речи даривала -
без страха да ћу их потрошити -
бојама љубави природу бојила,
у сунцокрете се заљубила,
сва треперава, као грлица била.
У мојој души тај
Плави сањар пун љубави -
што оде у нову Долину Ружа -
посебно место има.
О њему све што кажем - дар је срца.
Он ми се и сад из даљине смени-
мој драги песник - Добрица.
Он и сад са мном о лепоти сања,
пун доброте, снова и вере,
у вечност постојања.

Одабрала Сања Лазих, 7-2

Долина Ружа

Добрица Ерић

Ја сам рођен у Долини Ружа
поред реке што се зове Гружа.

Та долина, то срце у цвету
беше тада најлепша на свету.

Летео сам по небу ливада
и по белим облацима стада.

Свирао сам у фрулу од зове
радовао поља и лугове.

Дозивао брата и чобаше
кроз пиштаљку од врбове гране.

Да умирим те ране немире,
ловио сам свице и лептире

И низао на коичиће сјаја
огрице од игичијих јаја.

Носио сам шарену торбицу
и сањао једну вијорицу

Због које смо често ја и Гружа
туговали у Долини Ружа.

Због ње сам од једне ране трешње
научно да састављам песме

О нама и нашим вршњацима
које сада говорим ђацима

Чије очи светле као чиста
мајска роса из мога детињства.

ГОДИШЊИЦЕ

АНА ФРАНК

90 година од рођења

Рођена је у Франкфурту, у Немачкој. Већи део живота провела је у Амстердаму, у Холандији, где је њена породица избегла због прогона Јевреја током Другог светског рата који јој је отео детињство, младост и на крају живот.

Ана је била затворена са сестром Марго у логору Берген-Белзен. Умрла је седам месеци након што су их затворили.

Њен дневник је пронашао њен отац и он је први пут објављен 1947. године. Он представља потресно сведочанство о страдању Јевреја. Посебан је што је писан дејом руком.

Ана је маштала да буде славна и да посети Холивуд. Желела је да постане писац или новинар. Њен Дневник говори да би она то и била. Нека њена размишљања записана у њему имају снагу порука које су изrekli велики мудраци:

„Најбољи лек за све оне који се плаше, усамљени су или несрећни, јесте да изађу напоље, негде где могу бити сасвим сами са небом, природом и Богом... Бог жели да види људе срећне, усред једноставне лепоте природе. Све док то постоји - а тога ће сигурно увек бити - знам да ће увек бити утехе за сваку тугу, ма какве биле околности. И чврсто верујем да природа доноси утеху свим недаћама.“

Николина Глигорић, 7-2

ОСКАР ДАВИЧО

110 година од рођења, 30 година од смрти

Рођен је у Шапцу, у чиновничкој породици јеврејског порекла. Теме његових дела су револуционарне и социјалне. Позната му је песма **Србија**.

О невољама српског народа у овој социјалној песми пева се са горчином, али истовремено и са поносом.

Песма садржи петнаест строфа, већином катрена, али се појављују и терцет, квинте и секстине. Стихови су различитих дужина, од четвртца до деветнаестерца. Рима је присутна, али је неправилна, обично укрштена и парна.

Србија је приказана као поетска метафора. Она је песма међу народима, песма тужна, мека милошта, клик дивље пловке, боса песма глуве жалопојке, гладна рука слепе јадиковке, мајка стара, друг, буна међу народима.

У песми је сликовитост постигнута употребом бројних изражајних средстава.

У песничким сликама Србија је персонификована. Кроз те слике грађен је њен портрет.

Србија је земља напаћених људи. Представљена је кроз мноштво лица, очију, уста које повезује туга, зној и мука живота у којем се стари пре времена.

Србија је песма, земља људи који живе и умиру са песмом на уснама и у грудима. Та песма је горка, тужна, глува жалопојка, али и мека, топла, блага и мирисна. Она из клонућа диже народ кад му је најтеже.

Србија је родна земља. Има шљивике, богате њиве, стада, винограде, али народу не припадају плодови рада. Народ гладује.

Србија је земља буна. Нема куће која није изнедрила војника, јунака. То обавезује младе генерације да се изборе за своје циљеве.

Србија је земља дече, али гладне. Деца су њен највећи понос, али и брига. Мало може да им се понуди. Деца су у плату, жељна свега, успављују се бајкама о лепшем животу.

Србија је земља супротности, радости и туге, богатства и сиромаштва, она је од врлина и мана, у њој се бори за опстанак.

Србија је песма међу народима и наш понос.

Немања Иванковић, 8-2

ГОДИШЊИЦЕ

ДАНИЛО КИШ
30 година од смрти

Још за живота стекао је велики углед у савременој српској књижевности, па је и данас књижевно жив, читан и тумачен писац.

Од објављивања *Раних јада* прошло је педесет година. У тој збирци приповедака живи лик који свему грубом супротставља сан о лепом и узвишеном. То је Андреас Сам.

Његово детињство је тужно. Чине га јади.

Отац му је нестао у логорима смрти, а мајка, сестра и он морају да раде на туђим њивама, да служе код имућних. Обављајући тешке послове Анди се осећа обезвређеним и живот доживљава као неправду. Бахати и бездушни вређају. Живот се свео на мучно трајања. Уместо кревета, он има тврд сандук, уместо јоргана, очев стари капут, уместо да ужива у топлом дому, дави га мирис влажне иловаче и трули мирис петролеја.

Ипак, дечак Анди, своју сиротињу гордо носи. Свет дограђује својим сновима и чежњама. Склоност ка књигама и прижељкивање других светова помажу му да заборави на сурову стварност.

Да би заборавио своју самоћу и страх, он се одаје маштању, јер оно брише грубу стварност, доноси чаробни свет фантазије.

Андреас Сам је дечак жеља и знатижеља, чудесних снова, дивних сањарија. То је дечак који интензивно, свим чулима, доживљава свет. Он тај свет допуњује и преображава га на себи својствен начин, фантазијом.

Упркос патњама које су доносили рат и немаштина, упркос свим „јадима“ у којима је роптала душа дечака Андија, Андреас Сам ниједног тренутка није изгубио осећај за праведност, доброту и љубав. Дивимо му се како достојанствено носи патњу.

Господин Берки с правом је веровао да ће он постати писац и послао му је новац за наливперо које га је у уметности узвисило.

Ана Југовић, 7-3

МИЛОРАД ПАВИЋ
ЕВРОПСКИ БОРХЕС О КОМЕ
ЈЕ НАПИСАНО ПРЕКО 10 СТУДИЈА

90 година од рођења
10 година од смрти
35 година од објављивања *Хазарског речника који га је виноу у звезде*

Милорад Павић је европски Борхес о коме је написано преко 10 студија. Од 50 наслова које нам је оставио, издвојићемо три.

Хазарски речник, роман у форми лексикона у 10 000 речи за који је 1984. године добио НИН-ову награду, који је преведен на бројне језике, а 2013. године на кинеском језику имао је три издања. Писан је кроз црвену, зелену и жуту књигу о хришћанским, исламским и хебрејским изворима о хазарском питању.

Предео сликан чајем, роман писан у форми укрштених речи. То је дело које је својеврсна метафора укрштања разних живота, прича, судбина...Предели које Павићев јунак током свог живота осликова чајем, слика су његове душе, историја његовог живота, али и друштвених (не)прилика, историје, традиције...

Унутрашња страна ветра, роман о Хери и Леандру који нису раздвојени водом Хелеспонта, него временом. Леандар – градитељ и монах, живи у Србији 17. века, а Хера у Београду у 20. веку.

Овако су говорили Милорад Павић и његови јунаци:

„Сви смо ми зидари, али нам је необичан мрамор дат за зидање: сати, дани и године, а сан и вино су леп (материјал за зидање).“

„Најлепша материја коју човек у животу има је материја сна (и на јави).“

„Људски живот је чудна трка: циљ није на крају, него на средини стазе; трчиш и можда си одавно кроз циљ већ прошао, а не знаш, ниси ни приметно кад, а нећеш никад ни дознати када, и зато трчиш даље.“

„Нико није свих седам дана у недељи ни мудар, ни леп.“

„Све будућности имају једну велику врлину: никад не изгледају онако како их замишљамо.“

„Уколико више оставимо за собом, утолико више има наде да ће бар нешто остати од нас и за нама“

Одабрао Душан Суботић, 8-2

Из ученичког њера...

МОЈ ПУТ ВРЕМЕПЛОВОМ

Једном сам видео некакву рупу. Била је велика, црноплава. Када сам ушао у њу, схватио сам да је то времеплов,

Испред мене је писало: будућност и прошлост. Рекао сам: „Будућност!“ Почео сам да летим.

Стигао сам. Око мене све је било чудно. Људи су били обучени у метална одела, лака и чврста. Возили су се летећим колима. На земљи су људи штетали и возили необичне бицикле.

Зграде су биле од злата, сребра и стакла. Прозори су били од гуме.

Вратио сам се у свој крај, али знам да ме та будућност чека кад порастем.

Јован Матућ, 3-2

НАШЕ ЦАРСТВО

Школа је моја
пуна доброг знања
и лепог васпитања.

Школа је највећи
пријатељ наш,
она те спрема
да много знаш.

Одувек се у њој
негује другарство.
Она је наше царство.

Наташа Ђукић, 2-3

МОЈ ПУТ У БУДУЋНОСТ

Једнога дана ускочио сам у времеплов. Био сам у 22. веку.

Нашао сам се у граду Београду. Шетао сам поред стадиона Првене звезде кад сам чуо: „Гоооо!“

Утрчао сам у стадион, кад тамо: гол сам дао ја! Упознао сам се са собом и питао да дам себи аутограм. Поклонио сам себи дрес на ком је писало: Јевтић 7.

Вратио сам се у садашњост. Провод у времеплову ћу памтити целог живота.

Алекса Јевтић, 3-2

МОЈА ШКОЛА

Много волим да идем у школу.

У школи се дружим и учим са својим другарима и слушама док учитељица предаје. Много волим своје другаре.

Виктор је прави добрица. Са Анастасијом се највише дружим. Са Лазаром никако. Са Виктором сваки дан волим да се играм и причам. Анастасија је већ престала да плаче и сад је боља у диктату. Наташа ми је најбоља другарица.

Ја сам Љиља и свима сам драга. И мени сви. И моја школа.

Љиљана Конић, 1-4

МОЈА УЧИТЕЉИЦА

Да школа није шала,
показала нам је учитељица Драга.

Као пачићи, сви по реду
испуњавамо учитељичину жељу.

Сваку песму, сваки број,
научили смо вредно, као хор.

Учитељице наша, баш ти хвала,
за свако научено слово из буквара.

Миријана Ковачевић, 3-3

ШКОЛА

Наша школа, мала и жута,
налази се одмах поред пута.

У њој је лепо, у њој се учи,
понекад мора и да се помучи.

Школа нам открива своје тајне
и прича приче које су бајне.

У њој се играш, у њој се дружиш,
буде ти лепо, па кући не журиш.

Дијана Поповић, 4-3

Из ученичког њера...

БЛАГО ПРОНАЂЕНОГ ДВОРЦА

(побољшана верзија)

Овог лета десило ми се нешто необично док сам ронила.

Осетила сам да нагло тонем. На дну мора угледала сам дворца од звезда и бисера. Али људи у њему није било. Само нађох папир са путоказом поред кога је стајао неки црвени кључ. Њиме сам, после уложеног труда, откључала последња врата у дворцу. Унутра је засијало благо: драгуљи, камење драго, огрлице, наруквице, минђуше, прстење, дукати, дијаманти, обилно злаго.

Вратила сам се пуна утисака у свој град, свој мали сиромашни град са честитим житељима. Својим проналаском учинила сам га богатим, а градоначелник је мене прогласио за најуспешнијег и најплеменитијег истраживача. Радости мојој и мојих родитеља није било краја.

„Није циљ да присвајаш, него да дарујеш“, рекла сам тргнувши се из сањарења на плажи.

Дијана Поповић, 4-3

ЈЕСЕН

Да л је лето
ил је јесен?
Са дрвета
пада кестен.

Скочи лево,
скочи десно.
У жутом лишћу
нађе место.

Посматра
мали кестен
радознало
златну јесен.

Ни врана није
у бољем стању,
тражи заклон
у густом грању.

Александар
Ђурић, 3-2

ЈЕСЕН У МОМ ДВОРИШТУ

Загонетна сликарка јесен одшкринула је капију мог дворишта и открила своје јесење чари.

Задивиле су ме раскошне боје златножутих и руменоцрвених шантелија и трешњи. Замирисале су јесенске руже. На ветру, треперио је понеки зелени лист јабуке и смокве. А онда, лишће је, падајући, почело да прави најшаренији тепих. Сунце је грејало природу и мене, усхићену јесењим бојама које су украсиле моје двориште и околину.

Двориште као да је у себи имало магију. Опчиниле су ме његове, у јесен, чари.

Јана Радивојевић, 4-1

ПРИЧА О РЕЦИ И МЕСЕЦУ

Била једном једна река. Једва је чекала да падне ноћ. Звезде су се питале зашто је ноћу тако срећна...

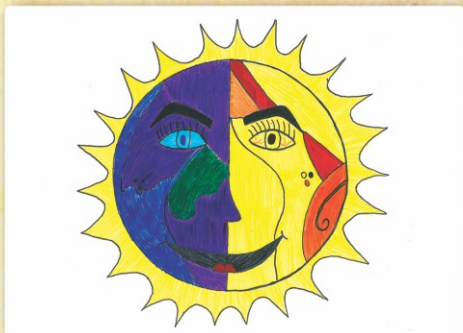
Месец је одавно кришом посматрао реку. Под његовим сјајем изгледала је величанствено. Плашио се да открије своју тајну. А онда је скупио своју храброст. Рекао је колико је воли. Радости није било краја. Целу ноћ су причали. До раног јутра. И блистали.

Искрена и јака, љубав увек заблиста и победи.

Димитрије Церовац, 4-1

Емилија Јовичић, 4-2

Ивана Кораћ, 6-1

Алекса Бојић, 4-3

Вук Старчевић, 4-1

Дијана Поповић, 4-3

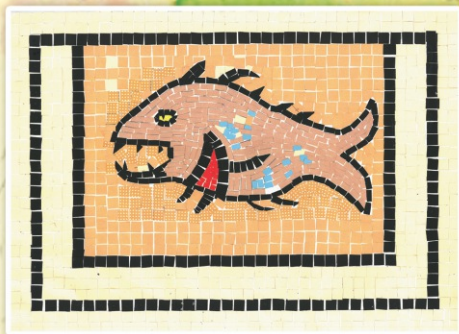

Милица Јовановић, 5-1

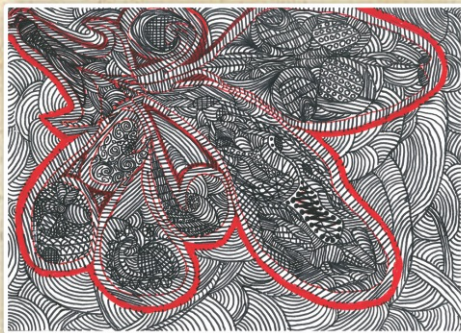

Матија Маџаревић, 8-1

Мина Радовановић, 6-2

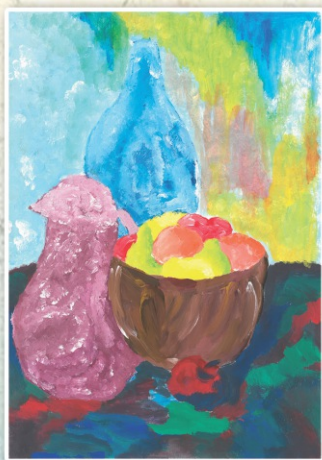
Огњен Милутиновић, 7-1

Јана Драгичевић, 3-1

Ана Југовић, 7-3

Ивана Церовац, 7-3

РЕЗУЛТАТИ УЧЕНИКА НА ТАКМИЧЕЊИМА 2018/2019.

Општинско такмичење из српског језика и језичке културе

- Николина Глигорић, уч. 6. разреда - 1. место.
- Огњен Милутиновић, уч. 6. разреда - 1. место.
- Немања Иванковић, уч. 7. разреда - 1. место.
- Јелисавета Тодоровић, уч. 5. разреда - 2. место
- Матеја Симић, уч. 5. разреда - 2. место
- Ана Југовић, уч. 6. разреда - 2. место
- Анђела Којић, уч. 8. разреда - 3. место
- Тамара Стефановић, уч. 8. разреда - 3. место

Окружно такмичење из српског језика и језичке културе

- Јелисавета Тодоровић, уч. 5. разреда - 2. место
- Николина Глигорић, уч. 6. разреда - 2. место
- Огњен Милутиновић, уч. 6. разреда - 2. место
- Ана Југовић, уч. 6. разреда - 2. место
- Немања Иванковић, уч. 7. разреда - 2. место

Републичко такмичење из српског језика и језичке културе

- Немања Иванковић, уч. 7. разреда - 3. место

Општинско такмичење из књижевности – Књижевна олимпијада

- Тамара Стефановић, уч. 8. разреда - 2. место
- Анђела Којић, уч. 8. разреда - 3. место
- Анђела Церовац, уч. 8. разреда - 3. место

Окружно такмичење из књижевности –Књижевна олимпијада:

- Анђела Којић, уч. 8. разреда - 3. место

Градска смотра рецитатора

- Жарко Жугић, уч. 8. разреда - 1. место

Општинско такмичење из енглеског језика

- Лидија Пелић, уч. 8. разреда - 2. место

Окружно такмичење из енглеског језика

- Лидија Пелић, уч. 8. разреда - 1. место.
- Остварен пласман на Републичко такмичење.

Општинско такмичење из историје:

- Ана Југовић, уч. 6. разреда - 2. место
- Срђан Дакуловић, уч. 6. разреда - 3. место

Окружно такмичење из историје:

- Ана Југовић, уч. 6. разреда - 3. место

Општинско такмичење из географије:

- Анђела Којић, уч. 8. разреда - 3. место
- Тамара Стефановић, уч. 8. разреда - 3. место
- Николина Старчевић, уч. 8. разреда - 3. место

Општинско такмичење из биологије:

- Анђела Којић, уч. 8. разреда - 3. место

Општинско такмичење из математике:

- Љубица Ђокић, уч. 4. разреда - 1. место
- Николина Томић, уч. 3. разреда - 2. место
- Марко Тепић, уч. 4. разреда - 2. место
- Марко Ђукановић, уч. 4. разреда - 2. место
- Матеја Симић, уч. 5. разреда - 2. место
- Ана Југовић, уч. 6. разреда - 2. место
- Матеја Весић, уч. 3. разреда - 3. место

Окружно такмичење из математике:

- Марко Ђукановић, уч. 4. разреда - 3. место
- Марко Тепић, уч. 4. разреда - 3. место
- Матеја Симић, уч. 5. разреда - 3. место.
- Љубица Ђокић, уч. 4. разреда - похвала

Општинско такмичење из физике

- Ђорђе Јеренић, уч. 6. разреда - 1. место
- Немања Мијаиловић, уч. 6. разреда - 1. место
- Огњен Милутиновић, уч. 6. разреда - 2. место
- Срђан Дакуловић, уч. 6. разреда - 2. место
- Душан Суботић, уч. 7. разреда - 2. место
- Немања Живковић, уч. 7. разреда - 2. место
- Немања Иванковић, уч. 7. разреда - 3. место

Окружно такмичење из физике

- Немања Мијаиловић, уч. 6. разреда - 2. место
- Ана Југовић, уч. 6. разреда - 2. место
- Огњен Милутиновић, уч. 6. разреда - 3. место
- Милена Живановић, уч. 6. разреда - 3. место
- Немања Живковић, уч. 7. разреда - похвала

Наша школа, и ове године била је успешан домаћин:

1. Општинског такмичења из Српског језика и језичке културе
2. Окружног такмичења из књижевности - Књижевна олимпијада
3. Окружне смотре дечије карикатуре - “Мали Пјер”.

Рубрике за највредније и најпосвећеније

Искрена, топла и инспиративна

Анђела Којић
Ђак генерације 2018/19.

Анђела Којић, стално насмејана, забавна, искрена, незаборавна. Све што мисли, каже отворено, без околишања, без прикривања, од срца. Увек притекне у помоћ кад је потребно.

Воли да чита. То је богати и открива смернице њеног живота. Размишља позитивно. Од малих ногу. И плени.

Била је одлична са свим петицама свих осам година у нашој школи. Сваке године доносила је дипломе са такмичења: из српског језика, књижевности, биологије, географије. Ми је, усхићени, памтимо са такмичења у нашој школи „Ми имамо таленат“ кад нас је све освојила.

Анђела каже да је на њено успешно досадашње школовање утицало дивно окружење у ком је расла, посебно учитељи и наставници којима је веома захвална.

Сада је у Гимназији „Вук Караџић“ у Лозници, у новој средини, са новим друштвом, професорима. Много тога се променило, није лако уклопити се у нову средину, али, ево, после три месеца, све је много јасније. Допадају јој се школа, ново окружење, ново одељењ. Циљеви нису недостижни.

Анђела је мудра, добра особа. Она ће и у будуће показати да много може. Сигурно ће освојити зацртане врхове, оборити све рекорде и достићи свој циљ.

Она блиста у својим најлепшим бојама, бојама љубави. Желимо јој да дође до обале својих снова и остане заувек онаква какву смо је запамтили. Да буде и остане успешна, искрена, топла, инспиративна.

Запис Анђеле Јевтић, 8-2

Немања Иванковић

најуспешнији наш такмичар
у 2018/19. години

- Прошле школске, 2018/19. године, био си у нашој школи најуспешнији такмичар. Твој портфолио краси диплома за освојено треће место на Републичком такмичењу из српског језика и језичке културе. Какав је био осећај у моменту примања дипломе?

- Био сам испуњен задовољством и радошћу. Лепо је кад рад уроди плодом.

- На твоје успехе смо навикли. Био си успешан такмичар и у петом и шестом разреду. Сви кажу: „Немањи то иде. А и наставница Миленија улаже труд.“ Да ли је баи све тако лако?

- Наравно да није. Иза свега стоји велики рад, много труда и истрајности, а нарочито чврста жеља. Јер, без чврсте жеље ништа се не постиже.

- Ми смо поносни тобом. Били бисмо веома срећни да се твоји успеси и ове године понове. Да осветле твој вишеструко озбиљан приступ раду и заслужено ти донесу титулу ђака генерације. Шта кажеш на то?... Какву би нам поруку оставио?

- Хвала на лепим жељама. Рад је стварно моћан. Из њега извиру срећа, задовољство, победа. Кад започнем да радим, не одустајем. И ове године улажем труд. Уз рад све је могуће... А порука? Па... Хтео бих да буде Вукова: „Радите и пјевајте једнако,“ рекао је он. “И успећете”, додајем ја, “сигурно.”

Интервју водила Ивана Церовац, 7-3

Носићалија проишкана љубављу

Наше драге колеге пензионери

Љубомир и Радмила Нишевић

Своју децу у овој школи су школовали, пример добрих родитеља, колега, наставника били, колективу тегле меда доносили, мед са саћем, восак чист несебично даривали.

Хемија и информатика и рачунарство, захваљујући њима, били су часови на којима се стицало много знања. Данас су им ђаци због тога захвални.

Сада су, уместо њих, у настави Стефан Маравић и Јана Радић, пуни елана, наша крила, веома мили и драги, али ми Раду и Љубу, добре Нешовиће наше, никада нећемо заборавити и увек ћемо их пуна срца, у школи нашој и њиховој, дочекивати.

Ове године у новембру, у препуној читаоници Библиотеке Вуковог завичаја, Слађана Јанковић, учитељица која је радила у нашој школи и многе ђаке инспирисала да пишу, представила је своју 3. збирку поезије. Она је оставила дубок траг у нашем срцу. Ми је волимо и радујемо се сваком њеном успеху.

Професорка која сада ради у средњој школи

Ивана Добросављевић

Освојила нас је осмехом пуним топлине, незаборавним разумевањем, поштовањем, уважавањем. Била нам је извор радости, доброте, смирења. Нашим ђацима десет година је ризнице знања отворала, љубав им даривала и у срцима свима остала. Зато јој сви, испуњени љубављу, срдечно желимо: Заувек остала препуна љубави, доброте, мила. У свему успешна била и често нам долазила.

ВРАТИ СЕ МАЛИ БИО (дечји роман Слободана Станишића)

Да ли сте знали да постоји планета Угао? И да се на половини ове планете смењују магла, киша и ветар чији се господари боре за превласт? Баш таква планета постоји у овом роману.

Већ на првим страницама овог занимљивог романа открићете да на другој половини Угла увек влада лепо време, јер својом песмом девојчица Мала Сна одбија непогоде и маглу. И на овој увек ведрој страни необичне планете владала је игра. Становници Малог Угла, како је названа ова половина планете, почињали су и завршавали дан игром. И никад им није било досадно, јер су завршавајући једну игру, смишљали нову игру. Међу најбољим играчима био је Мали Био, дечак који је у Мали Угао стигао уз помоћ небеске кугле. Нико није знао одакле је дошао, али због његовог одличног играња житељи ове стране планете одмах су га прихватили.

Невоље у идиличном Малом Углу почињу када нестаје Мала Сна. Јунаци овог интересантног романа који обилује бајковитим и фантастичним приказима крећу у потрагу за њом која ће се претворити у невероватну авантуру.

Ако сте љубитељи авантура, не чекајте дуго. Књигу у руке! Можда вас читањем привуку и стихови из романа:

“Најлепше си игре овде знао
и најлепше снове ту си снιο,
сад одлазиш, свима нам је жао,
врати нам се једном Мали Био.”

КАКО ДА НАМ ЖИВОТ ПОСТАНЕ ЛЕПШИ

Испуни закон Божији

Закон Божији намењен је свим људима и народима на Земљи. Закон Божији може испунити сваки човек ма кога звања и занимања. Примери из Светог писма то јасно и јавно сведоче. Испунио га је мудрац Мојсеј, и чобанин Аврам, и роб Јосиф, и војсковођ Навин, и судија Самуил, и земљорадник Авакум, и цар Давид, и цариник Матеј, и рибари апостоли, и учени Павле, и капетан Корнилије, и ткач Авакило. Па кад су могли испунити Закон Божији и мудрац и чобанин и роб и војсковођ, и судија и земљорадник и цар и цариник и рибар и апостол и научник и официр и ткач и жене детородне и жене нероткиње и жене удовице и девојке и испоснице- како ти да га не би могао испунити...

Духовне поуке, Свети Николај Жички

Никад се не обесхрабри

И после слабе жетве треба сејати.

Сенека

Сневај

Снови су део нашег живота. Они највише вреде. Уче нас да чекамо и да се у чекању боримо да постану стварност. А онда је та стварност најслађи дар који постоји. Тада се душа пуни оном лепотом која се не може описати. Свакодневица тада престаје да постоји и свако од нас живи своју појединачну бајку.

Из романа „Заувек“, Ивана Д. Коста

Уђи у позицију самопоштовања и поштуј друге

У борби за правду, битке треба паметно борити. Постоје неправде пред којима смо немоћни.

Непромењиву неправду морамо прихватити као животну чињеницу. Такву неправду не треба заборавити, али јој треба одузети важност, а тиме и моћ да нагриза нашу душу и тело.

Из сваког негативног догађаја можемо се нешто научити да бисмо у будућности избегли непријатности. Морамо се одвојити од своје огорчености. Уместо да се фокусирамо на оно што не можемо да променимо, корисније је да се усредсредимо на оно што можемо променити. Тако ћемо себи омогућити боље искуство са људима и светом.

Не захтевајмо поштовање од других, већ ми пружимо другима поштовање и уважавање.

„Кад особа напусти улогу огорчене жртве одређене неправде и уђе у позицију самопоштовања и поштовања других, живот постаје лепши.“

*„Сусрет са неправдом“ (прилагођено)
Зоран Миливојевић*

Жели

Онај ко има велику жељу,
тај ће далеко стићи!

ОТВАРАЈУ НАМ ВРАТА СВОГА ЦАРСТВА

Ботаничка башта „Јевремовац“ 190 година од оснивања

Ботаничка башта „Јевремовац“, оаза мира и тишине у центру Београда, његово зелено здање у коме се може видети 2500 биљака из целог света, једно је од најлепших на Балкану.

У крошњама њених високих стабала гнезде се птице, певају славуји. Она је царство биљака и птица. Спокој у њој влада на сваком кораку. У њој задивљује све: огромно дрво дивље банане, дрво кафе, лијане, у цветно време орхидеје и њихови пријатни мириси, секвоје, гинко, мексичка кафа, ефедра...

Све што расте у „Јевремовцу“ очарава. Посебно Јапански врт, у башти башта. У њој буде усхићење у нама: додир камена, воде и биљака у једном времену, карактеристичних за Јапан, дрвени мостови, вода која наилази на каскаде и непрестано жубори, језеро са локвањима чија вода је природна и извире са дубина од 100 метара, полувековна стабла... На тренутак осетите као да сте у Земљи излазећег сунца којом шетате, уживате, размишљате, послушкујете тишину...

Ова јединствена учioniца, сва у зеленилу, са биљкама из целог света, чека нас. Врата њеног царства увек су нам отворена.

Огњен Милутиновић, 7-1

Врњачка Бања

Ако хоћете да упознате краљицу бањског туризма, дођите у Врњачку Бању коју кресе дрвореди, Врњачка река, а чувеном је чине надалеко познати лековити извори.

Никада нећете заборавити њене симболе: огромни шарени парк, налик на лавиринт, над којим доминира шумовито Чајкино брдо са Храмом рођења Пресвете Богородице; Мост љубави где заљубљени исписују своја имена на катанцу, кога качају на мост, а кључ баце у реку ради вечне љубави; Гочка, познатог као Врабац Шумадинац, горостаса од преко два метра који вам намигује, поносан што је маскота и заштитни знак Бање; Замак Белимарковића, стециште бројних културних збивања, као и многа друга.

Разгледање Бање прави је ужитак, а најодважнијима је омогућено и панорамско разгледање Бање и околине из авиона, чак и скок падобраном. За памћење!

Ту где је Врњачка Бања некада се простирала држава Немањића, па су у близини Немањина Студеница, мало даље Ђурђеви Ступови, па Жича. Нису далеко ни Сопотани, као ни Градац, те Љубостиња. Околу су Маглич, Брвеник, Козник, Јелак, Лазарев град, дивна утврђења. Иако до утврђења није лако доћи, у поход зове осећај да је поглед одозго вредан сваког труда.

Бању чува Гоч, висок 1000 метара, који дарује свеж ваздух и прелепе стазе за шетњу, па и скијање кад му време дође.

Дивно је боравити у овој бањи. Она је сва у раскошној лепоти, па се и ви у њој осећате раскошно, прелепо, краљевски.

Вук Јањић, 8-2

Интервју са Аном Мирковић

• **Како гласи назив занимања којим се тренутно бавите?**

- Дипломирани инжењер заштите животне средине.

• **Да ли је то занимање за које сте се школовали?**

- Да, јесте.

• **Како сте дошли до тог занимања?**

- Сазнала сам на крају четврте године када је била промоција факултета.

• **Ко је утицао на избор Вашег занимања?**

- Нико, сама сам одабрала.

• **Које послове углавном обављате?**

- Обављам послове доношења решења везаних за процену утицаја животне средине, стратешку процену утицаја на животну средину, као и доношење решења за дозволе за управљање отпадом.

• **Где Ви радите Ваше послове?**

- У Градској управи града Лознице.

• **Шта су предности, а шта недостаци Вашег занимања?**

- Предности су те што је посао заснован на поштовању закона и прописа, тако да не захтева превише. Недостаци могу бити исти разлог, што сваки пут мора да се изнова враћа на исти закон, па одузима доста времена.

• **Какво Вам је радно време?**

- Радно време је од 7 до 15 часова.

• **Да ли сте имали неко друго занимање о коме сте маштали?**

- Да, маштала сам да завршим грађевински факултет.

• **Да ли у Вашем занимању морате да се усавршавате?**

- Да, посао захтева стално усавршавање језика, изучавање рада на компјутеру и упознавање са изменама закона.

• **Опишите како изгледа Ваш радни дан.**

- Укратко, упознајем се са пројектом, прелистам и ишчитам документацију. Затим гледам у закону на које чланове треба да се позovem и ако нешто од документације недостаје, тражим да се достави и на крају следи доношење решења.

• **Шта желите још да постигнете, то јест шта Вам је план у наредних пет година?**

- Мој план је да се усавршим, да добијем лиценцу па да могу, можда, и самостално да радим на изради пројеката везаних за животну средину.

• **Да ли бисте икада мењали посао?**

- Можда, уколико би ме још нешто заинтересовало.

• **Шта бисте саветовали нама младима за избор занимања?**

- Младима саветујем да првенствено изаберу оно што воле, у чему се проналазе, а затим и оно што има перспективу, где може да се заради довољно новца за живот.

У оквиру програма “Професионална оријентација” интервју водила Николина Стефановић, ученица 8-2

Из ученичког пера...

ЈЕСЕН У ШУМИ

У шумици малој
дивно јутро свиће
на дрвећу видим
нове капутиће.

Свако је богато
златножутим лишћем
испод сваког тепих је
црвенкастим кићен,

Веверица спрема
зимницу од жира
док њен другар детлић
у дупљи се скрива.

Поточић малени
вијуга крај шумице
и листиће, чамчиће,
односи до речице.

Јана Лазић, 5-1

Марина Деспотовић, 4-3

БРИГА

Јесење лишће
већ је спало,
а моје маче мало,
тужно је замјаукало.

Знам ја
шта брине га:
хоћу ли у своју собу
примити њега.

Зима се ближи,
маца то зна,
зато се брине,
да ли удомићу је ја.

Не брини, мацо,
знам ја шта те мучи,
ову зиму са мном
преспаваш у кући.

Анастасија Ракић, 5-2

Ирена Новаковић, 5-2

МОЈ БРАТ

Имам брата
зове се Лаза,
права је маза,
али несташан.

Мама и тата
стално му прете,
али он је непоправљиво
несташно дете.

Чекамо, с надом,
у школу да пође,
несташлицима његовим
крај да дође.

Хелена Лукић, 5-2

Тамара Павловић, 7-1

ЛЕТО

Пажња! За њу сад молим!
Прошло је доба које највише волим.

Не носим више шорцеове, качкете,
сад морам да се утоплим од главе до пете.

Школа је почела, мора да се учи
од муке ми се црвене уши.

А ко ће сад, после распуста да учи?
Ало, бре, људи, биологија ме мучи!

Наставница ме пита: „Којој врсти
животиња припада слон?“

А ја јој кажем: „Ма мани ме сад тога,
У глави ми је само он!“

„А шта беше хелија, је л жива или не?“
„Ма бежи, бре, заборавила сам све!“

Који ми је ђаво стварно не разумем.
Ма, вратите ми лето, јер без њега не умем.

Ивана Караћ, 6-1

АУТОКЕФАЛНОСТ СРПСКЕ ЦРКВЕ

Аутокефалност (самосталност) Српске православне цркве био је догађај од важног државног и друштвеног значаја. Сложене политичке прилике у Србији и на Балканском полуострву наметале су важност стварања црквене организације и њено признање, поготово у време када је црква била и део државне организације и са њом чинила целину. Било је то уједно и признавање Србије као независне државе, која је проглашењем краљевине и аутокефалности цркве нашла своје признато место у породици средњовековних европских држава.

Срби су као народ почели да примају хришћанство у 7. веку, мада тек од 9. века покрштавање добија веће размере када је византијски цар Василије I покренуо нову акцију покрштавања на челу са мисионарима из Цариграда. Поред Цариграда, Балканско полуострво је било и под верским и културним утицајем Рима, који је свој највећи утицај остварио у јадранском приморју и градовима делујући преко бискупије, и касније архиепископије у Бару. Питање покрштавања у средњем веку није било само питање престижа, већ и политичког утицаја у зависности од центра мисионарског деловања. Зато се Србији наметала потреба и важност изградње организоване и независне црквене организације.

Уочи добијања аутокефалности политичке прилике биле су компликоване. На челу Србије налазио се Стефан Прововенчани (1196-1228), и држава је већ добила афирмацију у виду краљевске круне пристигле из Рима 1217. године. У политичком погледу био је то утицај Венеције и римског папе посредством Ане Дандоло, друге Стефанове жене из угледне венецијанске породице. Папин утицај није био само политички него и верски – после крсташког освајања Цариграда (1204) Византија се распала као држава, а никејски цар Теодор I Ласкарис и васељенски (цариградски) патријарх Манојло Сарантен су Никејском царству у Малој Азији дали континуитет Византије као једном од делова некада јединствене државе. То је додатно ослабило и византијску црквену организацију, па је Србија остала отворена и за утицаје који су долазили са Запада и из Рима. Таквим политичким и црквеним стремљењима одлучно се супроставило српско и светогорско свештенство, а круна тога је било путовање Стефановог брата Саве у

Никеју и политичко-дипломатске акције које су довеле до стварања самосталне цркве.

У црквеном погледу, Србија се налазила под влашћу Охридске архиепископије којом је управљао енергични Димитрије Хоматијан, и није се лако мирио са губитком своје надлежности. Иза Хоматијана је стајала Епирска деспотовина, јака држава на Балкану и у суседству Србије под моћним Теодором I Анђелом, главни такмац Никејског царства у борби за предстојећу обнову Византије. Сава је био вешт дипломата, па је правилно проценио да би у верском и политичком погледу Србији била пријемчивија подршка Никеје која се географски налазила далеко од Србије у Малој Азији, али са признатим кредититетом јер је била уточиште васељенског патријарха.

По доласку у Никеју, Сава је истакао важност стварања независне српске архиепископије, па се обратио никејском цару и патријарху са овим захтевима. Цар Теодор I Ласкарис и васељенски патријарх Манојло Сарантен су прихватили ове молбе, и за новог архиепископа хиротонисали (посветили) и изабрали Саву 1219. године. Посебном исправом патријарха Сава је постао архиепископом „свим српским и поморским земљама“. Стицањем самосталности, епископи у Србији су стекли право да самостално бирају архиепископа који је имао духовну власт у српским земљама. Била је то велика победа и српског народа и српске државе.

Духовни кругови овог времена аутокефалност цркве поред са добијањем краљевске круне. Доментијан као близак историјски извор је наводио да је са краљевином држава тј. „отчаство“ постало „самодржавно“ а са добијањем аутокефалности „самоосвећено“ што је у средњем веку поистовећивано. Другим речима, црква и држава су стављани у исти ранг и поистовећивани са суверенитетом. Значај самосталне цркве је утолико важнији јер државни суверенитет може привремено бити укинут, али зато црквени наставља континуитет. Током великих искушења српског народа кроз историју ово је нашло своју праву потврду, јер је црква у тешким временима успела да сачува културни и национални идентитет српског народа.

Младен Степановић, наставник историје

Времејлов

2.9.2019. године

На приредби ученика четвртог разреда.
Добродошлица за прваке.

9.9.2019. године

Лена Поповић, ученица 7-2, члан литерарне секције на предсаборским данима 86. Вуковог сабора са ауторкама изложбе “Стефан Првовенчани у књижевности и историографији” - Данком Спасојевић и Иваном Хренком.

14.9.2019. године

Ученици у Девестој рекреативној возњи “Покренимо точак здравља” - од Лознице до Тршића - које је пратио Милан Петровић, наставник физичког васпитања.

26.9.2019. године

Дејана Радосављевић, ученица 7-1, која је својим учешћем обогатила програм везан за обележавање Европског дана језика када је више од педесет ученика, на кратко, говорило на више од десет језика.

28.9.2019. године

Ученици 7-1 са својим одељенским старешином Раденком Јанковић - део лабораторије на отвореном у Парку науке у Шапцу. Њихова посета Фестивалу науке у Београду незаобилазна је.

4.10.2019. године

Трка за срећније детињство под слоганом “Имам циљ - дођи на старт”.

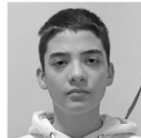
7-13.10.2019. године

Активности ученика наше школе у оквиру Дечије недеље биле су врло разноврсне..

8.10.2019. године

Успомена са Централне прославе осам векова СПЦ: Желјана Остојић (7-3) и Сара Бантић, (6-1) са Леонтином.

3.11.2019. године

Нови Бечеј - Куп Србије - ЈУ JITSU.
Лука Станојевић - златна медаља.

17.10.2019. године

Ученици 7-2, победници финалног турнира у малом фудбалу.

26.11.2019. године

Завршени радови на реконструкцији мокрих чворова.

29.11.2019. године

Бања Ковиљача - 8 школа. Наши ученици прваци у фудбалу.

Забавна страна

А	Б	В	Г
ИЗМЕНЕ	ТЕЛЕФОН	ДУГА	БУКВАР
КОЊУГАЦИЈА	ХАРФА	ФАРБА	ЗАКОН
ДЕКЛИНАЦИЈА	БОДЉИКАВА	ЗЕЛЕНА	ОЧИТАТИ
ВРЕМЕ	ГИТАРА	ТЕМПЕРА	ВЕЛИКО

РЕБУС

М Л Е В Ђ
П ВЛ Б 100m² ЛИ

БР ~~ЈО~~
ДЋ

Г Д И
Ј СА

Брзалица

- Питала метла метлу где је метла метлу;
метла метлу иза врата.

Бисери предиколоца

- Шта треба да радиш ако случајно сломиш неку туђу ствар?
- Да је сакријем.

- Црташ дечака? Добро, нацртао си главу, хајде сад тело.
- Неее! Прво ћу да нацртам гушу.

- Шта је живот?
- Јоооо... ја уопште не разумем зашто људи само трче за парамма... а онда само зидају... и онда врло брзо умру... и после им буде жао.

• Да ли знате шта значе скраћенице у жаргонизмима:
- НЗМ - ВРВ - МЖД - ОМГ?
• Шта значе речи настале пермутацијом:
- тебра - воздра?
• Шта су: - гиље - чука - треша?

АФОРИЗМИ

Анђелко Ердџанин

- На крају школске године сам превазишао себе: био сам још гори него на полугодишту.
- Невоља никад не долази сама него увек у пратњи разредног старешине.
- Нашо сам сламку спаса, али неки је магарац појео.

• Зашто је небо плаво?
• Зашто је риба у води бржа од птице у ваздуху кад би требало да је супротнo с обзиром на то да је вода тежа и гушћа од ваздуха?

Из бележнице Леонарда да Винчија, ренесансног уметника који је живео пре 500 година

Потиче из ере терцијера, а постојбина му је у Кини. Може да живи и по 1000 година. Изразито је лековито. То је стабло које се после бомбардовања Хирошиме и Нагасакија прво обновило. Издваја га изузетна жута боја и структура листа. Има више назива: мандаринско дрво, дрво дедова и унука, сребрна кајсија, бело воће. Расте и до 40 метара. Постоје тврдње да је то најстарија биљка на земљи. Расте и у нашој Лозници, у центру града, на Тргу „Вук Караџић“. Многи застану да се фотографишу пред тим стаблом са огромном крошњом, необичних и дугих грана, уздигнутих ка небу. У јесен то је дрво са златном круном. Које?

Материјал прикупили: Ђурђина Мијаиловић, 6-2,
Валентина Ђурић, 7-1, Андреја Несторовић, 7-1.

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА: Главни и одговорни уредник: Миленија Мићановић-Петрушевска, наставник српског језика.

Чланови редакције: Билана Марковић, директор школе, Снежана Стефановић-професор разредне наставе, Љиљана Стојнић-наставник ликовне културе, Слађана Митровић, библиотекар, Мирјана Поповић, педагог, чланови литерарне и ликовне секције.

Фотографије: Стефан Маравић.
Припрема за штампу: "PIXEL PRESS" Лозница
Штампа: "ГРАФОО ЛОЗНИЦА" д.о.о. Лозница
Тираж: 250 примерака

Наши майбурантӣи

